

DE LADY EN DE VAGEBONDS

Thriller voor senioren in drie bedrijven

door

JANNY SPIJKER

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LADY EN DE VAGEBONDS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANNY SPIJKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Zus van Voorst - vijftiger

Nico van Voorst - haar broer - vijftiger

Cornelia - zijn vrouw - vijftiger

Trui - zwerfster - veertiger

Manus - zwerver (is simpel) - veertiger

van Santen - vrouwelijke makelaar - rond de vijftig

Agent, vrouwelijk - dertiger

Tromp - projectontwikkelaar - vijftiger

Aaf Vermeulen - excentrieke oude dame - zestiger

Eef Vermeulen - haar zus - zestiger

Notaris Bosch (evt dubbelrol met Tromp)

DECOR:

Achter; Rechts, raam. Naast raam, gangdeur. In gang (onzichtbaar) rechts buitendeur en links de keuken. Links naast gangdeur, kastdeur. (*hoge kast genoemd*)

Links; Achter, lage kast die gedeeltelijk open kan. Urn op de kast en portret boven de kast. Linksvoor, deur naar bibliotheek.

Inrichting: Naar eigen inzicht.

EERSTE BEDRIJF

(voordat het doek opgaat)

CORNELIA: Nico! *(zus gilt. we horen kabaal en dan wordt het stil. Het doek gaat op. Zus ligt op de grond, tussen het tafeltje en de bank. Nico staat over haar heen gebogen. Cornelia is kwaad)* Heb je nou je zin?!

NICO: Ze sloeg mij.

CORNELIA: Dus vermoord je haar maar. Heel logisch. Daar zal de politie ook alle begrip voor hebben.

NICO: Het was een ongeluk. Dat heb je toch gezien? Ze viel met haar hoofd tegen het tafeltje.

CORNELIA: Het was een ongeluk, meneer de agent. Zus sloeg mij. Ik duwde haar weg en toen viel ze met haar hoofd tegen de tafel.

NICO: Ja.

CORNELIA *(imiteert agent):* En waarom sloeg zij u meneer? *(voordat Nico kan reageren gaat ze verder)* Nou dat zit zo. Om het huis te kunnen verkopen heb ik de toestemming van m'n zuster nodig. En aangezien ze haar toestemming niet wilde geven, wou ik haar handtekening vervalsen. Daar was ze nogal boos over.... gek hè?

NICO: We verzinnen wel wat anders.

CORNELIA: Jij verzint maar wat anders. Ik heb genoeg aan m'n eigen problemen. Ik heb een nieuwe garderobe nodig en ik moet hoognodig weer eens een paar weken naar de beautyfarm. *(kijkt in de spiegel)* Ik zie er niet uit. En jij! Jij zou voor geld zorgen!

NICO: Dat komt ook. Ik heb de papieren toch!

CORNELIA: Het enige waar jij voor zorgt zijn nog méér problemen. En daar heb ik absoluut geen behoefte aan.

NICO: En we hebben geen last meer van Zus.

CORNELIA *(in gedachten):* Misschien als ik het pappie lief vraag. Als ik alleen geld voor mezelf vraag zal hij het toch wel geven? Tenslotte ben ik z'n dochter.

NICO: Hij heeft de vorige keer anders duidelijk gezegd, dat hij geen rekeningen meer voor ons betaalt.

CORNELIA: Voor jóú niet... maar mij zal hij niet verstoten. Bel even het meisje.

NICO: ...Welk meisje?

CORNELIA: Hè verdorie, dat is ook zo. *(weglopend)* Bah, moet ik zelf m'n koffer pakken... Bel even een taxi. *(deur naar gang af)*

NICO *(kijkt van Zus naar de gang. Dan naar Moeders portret):* Heb je 't gezien? Ik heb je lieve dochter vermoord. Nu kunnen jullie mij geen

van beiden meer dwars zitten.... En jij hebt je lieveling weer bij je. Ja, ontken het maar niet. Zus had altijd je voorkeur. Mij zag je niet zitten. Ik was te lastig. Dus stopte je mij maar in een internaat. Oh ja, met de weekeinden en in de vakanties mocht ik thuiskomen. Goh wat lief! En wat was je blij als de vakantie weer voorbij was. Nou ik ook! Ik bevroor zowat van de kilte, die je naar mij uitstraalde... Wat was ik bang voor je. Van die strenge doordringende ogen.... Eigenlijk moet je nu toch heel tevreden zijn. Je hebt namelijk gelijk gehad. Je hebt altijd gezegd, dat het slecht met mij zou aflopen. *(pakt de pot met moeders as)* Weet je wat ik met je as doe? Ik graaf een diepe kuil, daar strooi ik jou as in, leg Zus daar bovenop, gooi de kuil weer dicht en plant er distels op.... Verrek... dat is de oplossing! Cornelia..... Cornelia... *(gangdeur af. Heeft pot neergezet. Voorzichtig steken Manus en Trui hun hoofd boven de bank om te kijken of de kust veilig is)*

TRUI: Gelukkig heeft hij ons niet gezien.

MANUS: Gelukkig....ja.

TRUI: Nu hebben we een probleem Manus.

MANUS: Probleem Trui.

TRUI *(gaat peinzend zitten op de bank):* Wát moeten we nu doen?

MANUS: Eh....

TRUI: Als we de pliesie erbij halen, heb je kans dat ze ons niet geloven..... *(Manus ziet met grote ogen hoe Zus plotseling begint te bewegen en kreunend haar hand naar Trui uitsteekt. Manus wijst, maar kan geen woord uitbrengen)* Dan denken ze dat wij 't hebben gedaan. D'r benne teminste genoeg mense die 't niet met juffie eens waren, dat ze ons in huis haalde. Die mense zulle zegge, dat ze gelijk gekrege hebbe. *(slaat hand van Zus weg)* Hou op Manus, dit is geen geintje... Aan de andere kant kenne we toch ook weer niet die vent z'n gang late gaan. Juffie is altijd zo goed weest voor ons. Manus hou nou op! *(slaat hand weer weg. Ziet dan Manus vóór haar staan, wijzend)* Manus? *(kijkt achter zich, ziet Zus, vliegt van schrik overeind, struikelt en valt op de vloer)* Juffie!

MANUS *(helpt Trui overeind):* Juffie niet dood.

TRUI: Nee dat zien ik. Help me effe. *(helpen Zus op de bank)*

ZUS: Oh m'n hoofd.

TRUI: Leuke broer heb u zeg. Een echte moordvent.

ZUS *(moet lachen):* Au!... oh... au.

MANUS: Trui dokter bellen.

TRUI: Ja, zal ik de dokter belle? En de pliesie ook maar?

ZUS: Nee, wacht daar nog even mee. Ik moet eerst nadenken.

TRUI: Ken u dan asjeblied snel denke, want straks komt uwes broer terug en dan ziet ie dat u niet dood is.

ZUS: Misschien dat Manus even op de uitkijk kan staan.

TRUI: Goed idee. Manus, gaan jij in de gang staan en geef ons een seintje as er iemand ankomt.

MANUS (*schud zijn hoofd*): Manus bang.

TRUI: Manus is toch een sterreke man? (*Manus knikt ernstig*) Sterreke mannen zijn niet bang. (*daar moet Manus over nadenken*) Dus gaan jij nu in de gang staan en waarschuw os as d'r iemand ankomt... Ga nu maar. (*aarzelend gaat Manus naar de gang*)

ZUS: Eigenlijk hoef ik niets te doen.

TRUI: Niks doen?

ZUS: Nee. De notaris is volledig op de hoogte. Alles is goed geregeld. Nico krijgt geen toestemming.

TRUI: ...Wat wil uwes broer eigenlijk?

ZUS: Hij heeft geldgebrek... zoals gewoonlijk. Hij wil het huis verkopen om de opbrengst daarna in recordtijd uit te geven.

TRUI: Oh jee, gokverslaafde?

ZUS: Dure vrouw.....

TRUI: Oh.... 'k heb u nooit hore prate over een broer.

ZUS: We waren niet zo erg trots op hem, mijn moeder en ik.

TRUI: Nee, zoiets begreep ik al.

ZUS: Arme moeder. (*zet liefdevol de pot as op zijn plaats*) Ze kon zich moeilijk uiten. Daar zat ze echt wel mee.... Maar ze heeft haar best gedaan, keer op keer opnieuw. En het enige wat ze voor de moeite van Nico terugkreeg was verdriet en pijn..... (*plotseling fel*) Het mag niet gebeuren. Het zál niet gebeuren! Niet zolang ik leef! (*ze wordt duizelig*)

TRUI (*schiet haar te hulp*): U moet uwes niet zo opwinde. Da's niet goed voor u. (*Manus komt aangerend, opgewonden en in paniek gebarend, Hij kan geen woord uitbrengen. Trui heeft geen verdere uitleg nodig*) D'r komt iemand an. Wat moete we doen? Moete we weg of moete we blijve of.....

ZUS: Kom maar mee naar de bibliotheek.

TRUI (*Trui en Manus helpen Zus*): 't Is te wense, dat hij os daar niet zoek.

ZUS: Hij vindt ons niet. (*allemaal deur bibliotheek af*)

CORNELIA (*door gangdeur op. Nico achter haar aan*): Je luistert niet. Ik ga weg. Je lost je puinhoop zelf maar op. (*kijkt even om*) Waar is m'n koffer?

NICO: Weet ik veel. Ik heb de oplossing toch. Dat loop ik je nou al die tijd..

CORNELIA: Ik had je gevraagd die koffer mee te nemen.

NICO: Nee, dat had je gezégd, maar ik ben je bediende niet. Luister nou toch. Het is een pracht oplossing.

CORNELIA: Heb je dan in ieder geval een taxi gebeld?

NICO: Nee! Hoor eens. Jij hebt net zo hard geld nodig als ik. We zitten samen in hetzelfde schuitje.

CORNELIA: Je schuitje is lek en ik hou niet van water.... Waar is ze trouwens?

NICO: Wie?!

CORNELIA:Doornroosje!

NICO: Hè?

CORNELIA: Je zus natuurlijk!... Kluns.

NICO: Daar natuur.... hè?.... Hoe kan dat nou?

CORNELIA: Kaboutertje? Of misschien is ze zelf weggelopen. Hè, wat vreselijk onbeleefd van haar.

NICO: Doe niet zo stom. Ze was toch dood?!

CORNELIA: Oh ja? Heb je dat gecontroleerd?

NICO: Eh.....

CORNELIA: Dat dacht ik al... Wat heb ik óóit in jou gezien.

NICO: Jezelf misschien?

CORNELIA: En wat nu?

NICO: Ik heb de papieren, mét handtekening. Die breng ik naar de notaris, dan kan de boel verkocht worden.

CORNELIA: En je zus?

NICO: Wat is daarmee?

CORNELIA: Denk je dat zij jou zomaar je gang laat gaan?

NICO: Daar steken we dan wel een stokje voor.

CORNELIA: Hoe?

NICO: Dat weet ik nog niet. Ik ga. (*richting gangdeur*)

CORNELIA: Ik ook. (*er achteraan*)

NICO: Nee, jij moet hier blijven.

CORNELIA: Oh nee.

NICO: Oh ja. De makelaar komt straks met een paar belangstellenden, weet je nog wel?

CORNELIA: Blijf jij hier. Dan ga ik wel naar de notaris.

NICO: Jij kan niet autorijden.

CORNELIA: Dan bel je een taxi.

NICO: Duurt veel te lang. (*loopt resoluut de gang in*)

CORNELIA (*achter hem aan*): Maar er is hier helemaal niemand om die mensen wat te drinken aan te bieden en het huis te laten zien.

NICO (*buiten, zichtbaar door het raam*): Jij bent er toch.

CORNELIA: Ja dag. Dát doe ik niet.

NICO: Je zoekt het maar uit.

CORNELIA (*klapt boos de deur dicht*): Fraai is dat! Als je maar niet denkt dat ik hier een beetje jouw zaken ga behartigen, meneer van Voorst. Dat doe je zelf maar. (*ploft op de bank, kijkt op de grond en herinnert zich Zus weer*) Was ze nou dood of was ze niet dood... En waar is ze dan nu..... (*kijkt voorzichtig over haar schouders achter de bank. Trekt griezelen haar benen op de bank. Verzamelt moed en bukt zich dan om onder de bank te kijken. Op dat moment gaat grote kastdeur open en komt Manus op. Kijkt eerst verbaasd in het rond en lacht dan, blij verrast met zijn ontdekking. Cornelia schrikt hiervan, rolt van de bank, ziet hem en begint hard en langdurig te gillen. Hier schrikt Manus van. Geeft ook een gil. Slaat z'n handen tegen z'n oren, draait in paniek een rondje en vlucht de kast weer in. Cornelia krabbelt overeind, rent naar de kast en draait hem snel op slot. Hijgend van schrik blijft ze even tegen de deur staan. Gaat daarna naar de telefoon en draait een nummer*) Verbind me door met de politie. Vlug!.... Stuur onmiddellijk iemand hier naartoe. Er is een smerige luizebol binnen gedrongen.... Nee, geen hond, een mens. Nou ja, mens? Ik heb hem opgesloten in de kast. Laat iemand hem gauw komen halen.... Adres? Ja dat weet ik niet hoor. Het is een oud groot landhuis, vlakbij het bos..... Precies.... Fijn. En schiet een beetje op graag. (*hangt op*)Hij zal toch niet in mijn slaapkamer zijn geweest?! (*snel via gangdeur af. Tijdens het telefoongesprek is bibliotheekdeur, langzaam op een kier gegaan. Zodra Cornelia af is komt Zus daar op*)

ZUS (*voorzichtig achter zich roepend*): Trui... Trui kom.

TRUI (*achter coulissen*): Ik ben Manus kwijt, ik ken 'm niet vinde.

ZUS: Ik denk, dat ik wel weet waar hij is.

TRUI (*door bibliotheekdeur op*): Is ie hier. Manus, 'k heb nog zó gezegd..... Waar is ie?

ZUS: Ik vermoed eigenlijk.... (*maakt kast los*)

TRUI: In de kast?

ZUS (*doet deur open*): Oh oh!

TRUI (*kijkt ook*): Niks. Daar is ie ok niet.

ZUS: Nee. Dat is niet zo mooi.

TRUI: Hoezo?

ZUS: Dan is hij waarschijnlijk aan het dwalen.

TRUI: Bedoel u dat je hiervandaan óók....?

ZUS: Ja.

TRUI: Dan is ie dus niet an het dwale.

ZUS: Nee?

TRUI: Dan is ie an 't vérdwale!

ZUS: Daar ben ik ook bang voor. Het is reuze ingewikkeld. In het begin was ik meerdere keren de weg kwijt.

TRUI: Ik gaan 'm zoeken. (*stapt in de kast*) Hoe werkt dat?

ZUS: Ik ga met je mee, anders ben ik jullie straks allebei kwijt. (*stapt ook in de kast*)

TRUI: Oh zó. (*beiden zijn af, de deur nog open*)

CORNELIA (*achter in gang op. Sleept met een koffer, waar aan alle kanten stukken kleding uithangen*): Hè, ellendig zwaar ding! (*laat hem bij de gangdeur staan. Loopt snel naar de telefoon. Gaat met haar rug naar de kastdeur staan, terwijl ze een nummer draait. Beseft dan plotseling wat ze zag, gooit de hoorn op de haak, draait zich met een ruk om naar de kast. Loopt er naartoe, kijkt erin, kijkt naar het slot. Doet deur dicht, op slot en probeert hem zo open te doen. Dit lukt niet. Haalt deur van 't slot, doet hem open en wil hem net van binnen inspecteren als de bel gaat. Door het raam is een politieagente zichtbaar. Cornelia af door gang deur*)

CORNELIA (*Cornelia op met agente*): Te laat! Zoals gewoonlijk is de politie weer eens té laat!

AGENTE: Bent u degene die gebeld heeft?

CORNELIA: Dat ben ik, ja. En als ú sneller was geweest, dan had u die insluiper kunnen arresteren. Nú is de vogel gevlogen. Hij zal het bos wel zijn ingevlucht. Nou ja. Nu u toch hier bent kan ik wel met ú meerijden naar het dorp.

AGENTE: Wacht even, mevrouwetje. Ik wil een paar dingetjes weten.

CORNELIA: Snel dan, want ik wil hier zo gauw mogelijk weg.

AGENTE: Eerst wil ik weten wie u bent en wat u hier doet.

CORNELIA: U kent mij niet?

AGENTE: Moet dat dan?

CORNELIA: Ik ben Cornelia de Raat, dochter van Emilio de Raat! (*kijkt of het indruk maakt*) U weet wel, eigenaar van een restaurantketen!

AGENTE (*noteert alles in boekje*): Kan wel, ken ik niet. En wat doet u in het huis van juffrouw v. Voorst?

CORNELIA: Dat zijn privé zaken. Juffrouw v. Voorst is mijn schoonzuster.

AGENTE: Aha.... Heeft u misschien een legimitatiebewijs bij u, mevrouwetje?

CORNELIA: Nou zeg, nee nou nog mooier. Waar is dat nu weer goed voor?

AGENTE: U bent dus getrouwd met de broer van juffrouw v. Voorst?

CORNELIA: Nee, met haar knuffelbeer!... Ja natúúrlijk met haar broer. Met wie anders. Is dat soms een misdrijf?!

AGENTE: Ik zou het niet weten, mevrouwtje.

CORNELIA: Noem me toch niet steeds mevrouwtje!

AGENTE: Rustig maar mevrouw..... van Voorst. Niet nodig om u zo op te winden, lijkt me. Ik zou juffrouw v. Voorst graag even willen spreken. Wilt u haar voor me roepen?

CORNELIA:Ik denk, dat dat niet veel zin heeft.

AGENTE: Hoe bedoelt u dat?

CORNELIA: Ze is er niet.

AGENTE: Ze is er niet?

CORNELIA: Nee.

AGENTE: Is ze weg?

CORNELIA: Ja.

AGENTE: Waar is ze naartoe?

CORNELIA: Dat vraag ik me ook af.

AGENTE: Heeft ze niet gezegd, waar ze naartoe ging?

CORNELIA: Nee..... niet eens.

AGENTE: Dus ze was plotseling weg?

CORNELIA: Dat kun je wel zeggen, ja.

AGENTE: Dus... het ene moment was ze er nog... en het andere moment was ze weg?

CORNELIA: Ja, het ene moment.... En het andere moment....

AGENTE: Vreemd.

CORNELIA: Ja... Wat bedoelt u eigenlijk met "vreemd"?

AGENTE: Juffrouw v. Voorst staat erom bekend dat ze nooit het huis uitkomt.

CORNELIA: Oh.... Wacht eens even. Die griezel!

AGENTE: Welke griezel?

CORNELIA: Die inbreker, die luizebol. Te vies om aan te pakken!

AGENTE: ...Een dakloze?

CORNELIA: Als u het zo wil noemen. Hij heeft het gedaan!

AGENTE: Heeft wát gedaan. Waar heeft u het nú weer over?

CORNELIA: Hij heeft Zus weggehaald natuurlijk!

AGENTE: Weggehaald?

CORNELIA: Ja! O ja, misschien heeft hij haar ook wel vermoord.

AGENTE: Hoe komt u er opeens bij dat ze vermoord moet zijn.

CORNELIA:Nou... eh..... Ze is er niet. En wat moest dat... dat..... dat wandelend tehuis voor ongedierte hier?!

AGENTE: Wanneer heeft u juffrouw v. Voorst voor het laatst gezien.

CORNELIA: Een uurtje geleden of zo.

AGENTE: En... even kijken... een half uurtje geleden merkte u de aanwezigheid van een dakloze.

CORNELIA: Dat kan wel, ja.

AGENTE: En wat brengt u op de gedachte dat hij haar ontvoerd of zelfs vermoord zou hebben? Heeft u haar horen gillen?

CORNELIA:Jjjjaa.....

AGENTE: En waarom heeft u dat niet direct gemeld? Het gaat dus in wezen om de verdwijning van juffrouw v. Voorst.

CORNELIA: Ja.... Nee! Nee natuurlijk niet. Die komt wel weer boven water, hoor. Daar maak ik me niet ongerust over.... En nu ik erover nadenk... Die zwerver heb ik me vast verbeeld... Daar heb ik weleens meer last van.

AGENTE: Ja ja.

CORNELIA: Ja. Een beetje overvloed aan fantasie, hè? Dan kan zoiets gebeuren. Neem me niet kwalijk, dat ik u voor niets heb laten komen. Maar nu u toch hier bent, kunt u nog een goede daad doen, door mij een lift te geven. Kijk m'n koffer staat al bij de deur. Zullen we dan maar?

AGENTE: Waar is uw man?

CORNELIA: Pardon?

AGENTE: Meneer van Voorst.

CORNELIA: Oh! Oh, hij had een dringende boodschap.

AGENTE: Was juffrouw v. Voorst hier nog toen uw man wegging?

CORNELIA: ...Nee... dat wil zeggen, we hebben haar niet gezien. Maar ze is vast wel ergens. Op zolder, in de keuken, in haar slaapkamer, in de badkamer, in de kelder, in de bibliotheek. Ach, dit huis is zo groot. Daar kun je gemakkelijk verstoppertje in spelen.

AGENTE: Waarom zou ze dat doen?

CORNELIA: Misschien heeft ze dat in haar jeugd niet genoeg gedaan en wil ze de schade inhalen. Weet ik veel. Ik ben geen psycholoog! Zullen we nu maar gaan?

AGENTE: Ik zit nog met een aantal vragen.

CORNELIA: Rustig laten zitten.

AGENTE: Het lijkt mij beter als ú eens even rustig gaat zitten. Ik wil meer duidelijkheid over wat hier aan de hand is.

CORNELIA: Ik heb u toch al gezegd, dat ik het me heb verbeeld. Ik had u nooit moeten bellen. Dat... was een vergissing. En nu zou ik graag weg willen.

AGENTE: Waarom heeft u zo'n haast?

CORNELIA: Omdat... ik dit een akelig huis vind. Ik krijg er kippenvel van.

AGENTE: Waarom?

CORNELIA: Weet ik veel. Misschien komt dat wel door dat portret.

AGENTE: U bedoelt dit portret. Van de oude mevr. v. Voorst?

CORNELIA: Dat bedoel ik ja. Kijk maar eens naar die ogen. Het is net alsof ze leven. En dan die pot as eronder. Gewoon luguber.

AGENTE: Ik zie er niets bijzonders aan. Nog even over de verdwijning van uw schoonzuster.

CORNELIA: Maakt u zich daar nu maar niet druk om. Misschien heeft ze zelfs wel gezegd waar ze naartoe ging.

AGENTE: U beweerde eerst dat ze plotseling was verdwenen.

CORNELIA: Ach, het interesseert me niet waar mijn schoonzus uithangt.

AGENTE: Mag ik hieruit opmaken, dat u niet zo goed met elkaar overweg kunt?

CORNELIA: Ze laat me gewoon totaal onverschillig.

AGENTE: Heeft u eigenlijk naar haar gezocht, toen ze naar uw mening plotseling was verdwenen?

CORNELIA: Waarom zou ik?

AGENTE: Het zou kunnen dat ze ergens in huis is gevallen en hulp nodig heeft. Is dat niet bij u opgekomen?

CORNELIA: Nee.

AGENTE: Daar was ik al bang voor. Dan stel ik voor dat we dat nu doen.

CORNELIA: Wat. Haar zoeken? Oh, daar heb ik helemaal geen zin in.

AGENTE: Dan zal ik wel even een kijkje nemen.

CORNELIA: Ik had liever dat we nu weggingen. Zus komt wel weer opdagen. Ze doet misschien boodschappen.

AGENTE: U kent uw schoonzuster niet goed mevrouwtje. Zij komt zelden of nooit in het dorp. De boodschappen belt ze door en laat ze thuis bezorgen.

CORNELIA: Dat iemand zó kan leven. Dat begrijp ik niet.

AGENTE: Nee. Doet u er ook maar geen moeite voor. Ik kijk even.
(bibliotheekdeur af. Laat deur open. Cornelia gaat op de bank zitten, verveelt zich even, haalt dan nagelvijs uit tas en gaat haar nagels vijlen. Als de telefoon gaat, blijft ze daar rustig mee doorgaan)

AGENTE (op): Zou u die telefoon niet eens aannemen?

CORNELIA: Waarom zou ik? Ik woon hier niet. Het is toch niet voor mij.

AGENTE (wil zelf opnemen, maar is te laat): Mocht de telefoon weer gaan, wees dan zo vriendelijk om even op te nemen. Het zou uw schoonzuster kunnen zijn.

CORNELIA (lacht even): Dat betwijfel ik.

AGENTE: Hoezo?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto